

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS
BETÄNKANDE nr 12/1990-91 med anledning av ltm Pekka Tuominens m.fl. lagmotion med förslag till landskapslag om ändring av jaktlagen för landskapet Åland.

Landstinget har den 3 februari 1990 inbegärt lag- och ekonomiutskottets yttrande över nämnda motion. Utskottet, som i ärendet hört ordföranden för Ålands kattklubb r.f. Ulrika Hilling och jakt- och naturvårdskonsulenten Jens Harberg får med anledning härav anföra följande.

I motionen sägs att det inte längre kan anses ändamålsenligt att katten ingår i jaktlagen som ett villebråd varför motionärerna föreslår en ändring av lagen så att 46 §, som berör katten, skulle upphävas.

Lag- och ekonomiutskottet konstaterar liksom motionärerna att det i jaktlagen nyligen företagits en ändring beträffande rätten att döda katt.

Enligt tidigare gällande lag hade ägare och innehavare av område samt jakträttsinnehavare rätt att döda vilken katt som helst som anträffades inom detta område på minst trehundra meters avstånd från annans bostadstomt. Enligt gällande lag (5/91), vilken ännu inte trätt i kraft då motionen undertecknades, har rätten inskränkts till förvildade kattor på femhundra meters avstånd från bostadstomt.

Utskottet konstaterar att tamkatten enligt gällande jaktlag inte utgör något villebråd i lagens mening. Eftersom endast förvildade kattor under vissa förutsättningar får avlivas kan den som avlivar tamkatt bli skadeståndsskyldig gentemot kattens ägare. Detta torde avhålla från jakt på tamkattor på samma sätt som risken för skadestånd säkerligen avhåller från jakt på andra tamdjur som kreatur och hundar. Den som avlivar en katt bör alltså noggrant förvissa sig om att katten är förvildad.

Enligt utskottets mening utgör "vildkattorna", som inte utgör ett naturligt inslag i vår fauna, ett icke önskvärd företeelse. Kattorna mår oftast inte bra, de är magra och sjuka och bär på allehanda parasiter. De sprider smitta till tamkattorna och som rovdjur jagar de ofta nyttiga smådjur och fåglar i skog och mark.

Enligt utskottets åsikt finns inget bättre sätt för avlägsnande av dessa s.k. vildkattor än att de såsom enligt gällande jaktlag får avlivas. Om 46 § på i motionen föreslaget sätt upphävs bör man enligt utskottets mening jämställa katten med hunden. Detta skulle t.ex. innebära att katten under stora delar av året måste hållas under sådan tillsyn att den hindras från att löpa d.v.s. vara kopplad. Utskottet finner inte detta önskvärt med tanke på kattens skilda lynne.

Utskottet önskar slutligen framhålla det ansvar för katten som en ägare bör känna. Det är viktigt att kattorna inte lämnas vind för våg utan att de matas och vårdas väl så att någon risk för förväxling med vildkatt inte kan föreligga. Även i detta upplysningsarbete kan Ålands kattklubb enligt utskottets mening säkerligen fylla en uppgift.

Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet vördsamt att Landstinget måtte förkasta lag- motion nr 24/1990-91.

Mariehamn den 17 januari 1991

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Anders Eriksson

ordförande

Susanne Eriksson

sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Anders Eriksson, ledamöterna Hedman-Jaakkola, Harry Eriksson och Holmberg samt ersättaren Holmqvist.